

TEZAU LITURGIC
9 IULIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. MUCENIC
MIHAIL
PAKNANAS
DE LA ATENA

ATENA, 2010

9 ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΠΑΚΝΑΝΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἐναθλήσας ἀνενδότῳ καρδία, τῆς τῶν Μαρτύρων
ἡξιώθης εὐκλείας, ὦ Νεομάρτυς Μιχαήλ μακάριε·
ὅθεν καθικέτευε, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, καὶ παθῶν
καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς τῇ σεπτῇ
πρεσβείᾳ σου πιστῶς, προσερχομένους, καὶ πόθῳ
τιμῶντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

*Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Μιχαήλ, ῥῶσαι ἡμᾶς
κινδύνων. Γερασίου*

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρτύρων ισότιμος γεγονώς, Μιχαήλ παμμάκαρ,
καθικέτευε ἐκτενῶς, παισιμάτων ἡμῖν διδόναι λύσιν,
καὶ εἰρηναίαν ἐν βίῳ κατάστασιν.

Ἰσχὺν ἡμῖν αἶτει παρὰ Χριστοῦ, ἐχθροῦ τοῦ σκοτίου, καταλύειν τὰς μηχανάς, Μιχαὴλ θεόφρον Νεομάρτυς, καὶ κατισχύειν δεινῶν περιστάσεων.

Χαρᾶς ἀνεκφράστου ὢν κοινωνός, Μιχαὴλ θεόφρον, πάσης λύπης ὀδυνηρᾶς, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας, μαρτυρικῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ἀφράστως τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν, κεχαριτωμένη, παντευλόγητε Μαριάμ, Αὐτὸν ἐκδυσώπει οἷα Μήτηρ, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ῥυσθῆναί με.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ θερμὴ σου πρεσβεία πρὸς τὸν Χριστὸν Ἄγιε, τεῖχος ἀσφαλείας γενέσθω, ἡμῖν καὶ στήριγμα, ἀποδιώκουσα, πᾶσαν φθοράν τε καὶ βλάβην, ἀφ' ἡμῶν ἐκάστοτε, τῶν εὐφημούντων σε.

Λαμπρυνόμενος φέγγει τῆς τριλαμποῦς λάμπσεως, οἷα Νεομάρτυς Κυρίου, ἀξιοθαύμαστος, σκότους τῶν θλίψεων, καὶ ζοφερῶν παθημάτων, Μιχαὴλ ἀπάλλαξον, ἡμᾶς πρεσβείας σου.

Θεοτοκίου.

Ὑψηλότετος θρόνος καὶ φωταυγὲς σκὴνωμα, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης, ὥφθης πανάχραντε, Τοῦτον κυήσασα, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων· Ὅν ἡμῖν ἰλέωσαι, τοῖς Σὲ δοξάζουσι.

Διάσωσον, ὦ Μιχαήλ Νεομάρτυς ἡγλαϊσμένε, πάσης βλάβης ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, τοὺς καταφεύγοντας πόθῳ τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ἀθλήσας καλῶς ὡς νεανίας ἔνθεος, πολλῶν ἀμοιβῶν παρὰ Χριστοῦ ἡξίωσαι, ὦ πρέσβευε δεόμεθα, Μιχαήλ Νεομάρτυς μακάριε, ἐπερχομένων λυτροῦσθαι δεινῶν, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Συντριβέντα τοῖς πάθεσι, Μιχαήλ παμμάκαρ ἡμᾶς θεράπευσον, μεσιτείαις σου πρὸς Κύριον· δι' ὃν προθυμότητά ἐνήθλησας.

Ἀθηναίων ἡ πόλις σε, Μιχαήλ γεραίρει ὡς θεῖον βλάστημα, ἧ ἐξαίτει θεῖον ἔλεος, καὶ εἰρήνην Μάρτυς ἀστασίαστον.

Ἴδε Μάρτυς τοὺς σπεύδοντας, τῇ σῇ ἀντιλήψει ὡς ἱλαρώτατος, καὶ ἐκάστῳ δίδου ἄνωθεν, τῆς σῆς προστασίας τὰ δωρήματα.

Θεοτοκίου.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν τόκον παρθένος μείνας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἵλεων μοι ἔργασαι ὃν ἔτεκες.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μάρτυς ἀληθής, Μιχαήλ ὄφθης τοῦ Κτίσαντος, καταισχύνας τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετήν· οὗ τῆς πλάνης καὶ ἀπάτης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Αἵμασι τοῖς σοῖς, ἡγιάσθη γῆ ἡ πατριος· διὸ αἶτει Μιχαήλ ἀγιασμόν, καὶ χαρὰν τὴν ἀληθῆ τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Σύντριπον ἐχθροῦ, καθ' ἡμῶν τὰ μηχανήματα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀεὶ, κατευθύνων Μιχαήλ ἐπὶ τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίου.

Κόπασον ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὸ κλυδώνιον, καὶ ὁδήγησόν με Κόρη ἀσφαλῶς, πρὸς λιμένα θελημάτων τοῦ Παντάνακτος.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἴδού σοι, ἐν εὐλαβείᾳ προσῆλθον, Ἀθηναίων εὐσεβούντων χορεῖαι, καὶ τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι ἐστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς Μιχαήλ ἐκβοῶσί σοι· ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Νεομάρτυς λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Νεκρώσας, τὸν νεκρωτὴν τὸν ἀρχαῖον, δι' ἀγάπην νεκρωθεὶς τοῦ Σωτῆρος, νεκροποιῶν ἐννοιῶν καὶ ἀτόπων, τὰς διανοίας ἡμῶν ἀποκάθαρων, ἀθλητικῇ σου πρὸς Χριστόν, Μιχαήλ παρρησία δεόμεθα.

Δύναμει, κραταιωθεὶς οὐρανίῳ, ἀπετμήθης τὸν αὐχένα ἀνδρείως· ὅθεν κάμῃ ἐνδυνάμωσον Μάρτυς, καταπατεῖν τοῦ δολίου τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ ψυχικῇ, διανύειν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίου.

Ύδατων, τῆς ἀπωλείας με ῥῦσαι, εἰσρευσάντων τῇ
ἀθλίᾳ ψυχῇ μου, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ζωῆς τῆς ἀγίας, δι'
ἀληθοῦς μετανοίας με ἴθουνον, Παρθενομήτορ
Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων λιμὴν ὁ σωτήριος.

Διάσωσον, ὦ Μιχαὴλ Νεομάρτυς ἡγλαϊσμένε, πάσης
βλάβης ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, τοὺς
καταφεύγοντας πόθῳ τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Ἐν εὐσεβείᾳ ἀνύων τὸν βίον σου, μαρτυρικῆς
ἡξιώθης λαμπρότητος· διὸ τῶν παθῶν μου τὴν
ζόφωσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάλυσον Ἄγιε,
βραβεύων μοι χάριν καὶ ἔλεος.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Στ.: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 21: 12-19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς

συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα: Ταῖς του Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Μάρτυς ἐνθεώτατος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἐν ὑστέροις ἔτεσιν, ἀθλήσας στερρότατα ὥφθης Ἁγιε· διὸ νῦν πρέσβευε, τῷ σῷ ἀθλοθέτῃ, τυχεῖν θείας ἰλαρότητος, καὶ τῆς ἀφέσεως, τῶν ἀμαρτιῶν ὧν ἐπράξαμεν, καὶ φωτισμοῦ τῆς χάριτος, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, Μιχαὴλ παμμάκαρ, τὸ ἄνθος τὸ εὐῶδες Ἀθηνῶν, τὸ διαπνέον τοῖς ἅπασιν, τὴν ὁσμὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νέος ὥφθης ὀπλίτης, Μιχαὴλ Νεομάρτυς τοῦ Παντοκράτορος· διὸ τῆς ἐξαπάτης, καὶ πάσης

πονηρίας, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ῥύου ἡμᾶς
εἰσαεῖ, θερμῇ σου ἀντιλήψει.

Ὡς θεόφρονι γνώμῃ ἐναθλήσαι προείλου πόθῳ τοῦ
Κτίστου σου, νοῦν σώφρονα ἐν πᾶσι, καὶ καθαρὰν
καρδίαν, ἐν σεμνοῖς Μάρτυς ἤθεσι, δίδου ἰσχὺν
γεωργεῖν, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι.

Ναὸν θεῖόν σοι Μάρτυς εὐσεβοῦντες εἰς δόξαν σὴν
καθιέρωσαν, ἐν ᾧ οἱ προσιόντες, χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης, οὐρανίου πληρούμεθα, ἐπιφοιτήσῃ τῆς
σῆς, χάριτος Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίου.

Γλυκασμὸν σωτηρίας τῷ δεινῷ πληγωθέντι ἰῶ τοῦ
ὄφεως, παράσχοι μοι Παρθέने, καὶ τῆς ψυχῆς μου
πᾶσαν, ἡδυπάθειαν νέκρωσον, ἵνα σωθεῖς διὰ Σοῦ,
ὕμνῳ Σε Θεοτόκε.

Ὁδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ἔχων μεγίστην, ὡς Ἀθλητῆς παρρησίαν, πρὸς τὸν
Κύριον ᾧ Μιχαὴλ δυσώπει, πάσης δυσχερείας, ἡμᾶς
ἀεὶ λυτροῦσθαι.

Ῥεῖθροις αἱμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀρδεύσας,
βλῦσον ἅπασι τῆς θείας εὐσπλαχνίας, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, ᾧ Μιχαὴλ τὰ ρεῖθρα.

Ἀνωθεν ἵδε, ὡς συμπαθῆς Νεομάρτυς, τοὺς
προσπίπτοντες τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ, Μιχαὴλ καὶ
πλήρου, τὰς τῶν πιστῶν αἰτήσεις.

Θεοτοκίου.

Σάρκα φορέσας, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, ὁ τὰ
σύμπαντα παραγαγὼν Παρθένε, ἔσωσε τὸν κόσμον,
τῆς πάλαι καταδίκης.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰλύος πάσης ῥῦσαι, Μιχαὴλ θεόφρον, ἐπιφορῶν
ὀλεθρίων τοῦ ὄφεως, τοὺς ἀδιστακτῶ καρδίᾳ σε
μεγαλύνοντας.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, ἤδη κατοικήσας, μὴ διαλίπης
ἐκεῖθεν μακάριε, τοῦ ἐποπτεύειν τοὺς πόθῳ σε
μακαρίζοντας.

Ὁ νέος Χριστοῦ Μάρτυς, Μιχαὴλ τρισμακάρι, τῶν
Ἀθηνῶν τὸ τερπνότατον βλάστημα, τὴν σὴν πατρίδα
ἐκ πάσης φύλαττε θλίψεως.

Θεοτοκίου.

Ὑλώδους προσπαθείας, κάθαρον τὸν νοῦν μου, καὶ
τῇ ἀγάπῃ με Κόρη καρδίῳσον, τοῦ προελθόντος
ἀφράστως ἐκ τῶν αἱμάτων Σου.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Πόλις Ἀθηναίων ἡ εὐκλεής, ἤνεγκε σε Μάρτυς,
ὥσπερ κρίνον πανευθαλές· ἔνθεν εὐσεβείας, ὁσμὴν
τὴν οὐρανίαν, ἀθλήσας διαπνέεις, Μιχαὴλ ἅπασι.

Νέος ὢν τῷ σώματι Ἀθλητά, ἀπλοῦς δὲ τὸν τρόπον,
καὶ τοῖς ἡθεσιν εὐπρεπής, τὴν ὀφρὺν καθεῖλες, ἐχθροῦ
τοῦ παλαμναίου, ὃ Μιχαὴλ θεόφρον, ἀθλήσας ἄριστα.

Γνώμη ἀπτοήτω καὶ σταθερᾷ, τὰς βουλὰς αἰσχύνας,
καὶ τὸ θράσος τῶν δυσσεβῶν, ἰδρυμένος πέτρα,
στερρόως τῆς εὐσεβείας, ὃ Μιχαὴλ καὶ πόνους,
Μαρτύρων ἤνεγκας.

Λόγους τε καὶ δῶρα καὶ ἀπειλὰς, καὶ πικρὰς
βασάνους, ὑπερέδραμες Μιχαὴλ, καὶ τμηθεὶς τὴν
κάραν, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρείως· Μαρτύρων
ἐκοσμήθης, τῷ διαδήματι.

Ἄνθος τῆς νεότητος παριδὼν, ἡθλήσας νομίμως, δι'
ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ, Ὃν αἰεὶ δυσώπει, δοῦναι ἡμῖν
εἰρήνην, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν, Μιχαὴλ ἄνωθεν.

Δόξης ἀπολαύων θεαρχικῆς, Μιχαὴλ θεόφρον,
καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει, τελούντων
σου τὴν μνήμην, διδόναι ἡμῖν χάριν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς γεραίροντας πιστῶς, Μάρτυς τοὺς ἁγίους ἀγῶνας, τῆς σῆς ἀθλήσεως, πάσης περιστάσεως καὶ πάσης θλίψεως, ἀνωτέρους διάσωζε, Μιχαὴλ παμμάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Παντάνακτα, θερμαῖς πρεσβείαις σου, δίδου δὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην, καὶ παντὸς καλοῦ ἀφθονίαν, τοῖς τῷ σῷ ναῷ θερμῶς προστρέχουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

